

2019. ÁPRILIS–JÚNIUS

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 16. ÉVFOLYAM 4–6. SZÁM

ÜNNEPEINK

A magyar lakosság szeret ünnepelni. Lehet, hogy a munkaszünet miatt? – De a mi hívő népünknek is sok szép ünnepe van. Ezek közül most háromra irányítom a figyelmemet: Karácsony, Húsvét, Pünkösöd. Néhány gondolat ezzel kapcsolatban.

Az ünnep elsősorban az öröme miatt kedves és vonzó. Hetek óta ezen gondolkodom, hogy egy igazi ünnep talán mégis csak több, mint öröm.

A sok istent imádó rómaiaknak volt egy Ianus nevű (Jánusz) két-arcú istenük is. Ennek a különös istennek a szobra egy főkapu fölött volt felállítva. Ezen a kapun át távozott háborúba és érkezett vissza a római sereg, amennyien maradtak a „győzelem” után. Az isten-főnek két arca volt. Az egyik arc a távozók után tekintett, a másik arc a haza érkezetteket szemlélte, akik túléltek a háborút.

A mi három nagy ünnepünket ilyen Ianus-arcú eseménynek tekintem. Öröm és bánat, dicsőítés, meg-sírás-rívás, felváltva. Szemlélődjünk néhány percig ezen ünnepeinket vizsgálgatva, mérlegelve!

KARÁCSONY – Jézus földi születése. Addig ő a mennyben élt. Amikor lejött közénk, vajon miként szakadt el örök otthonától? Ott, fenn, a fő helyen ülhetett, királyi trónon. Az „arany-városból”, ahol a kapuk is drága gyöngyökkel ékesítettek voltak, ő lejött egy szennyes, rossz szagú földi istállóba. Az angyalok, akik között folyamatosan dicsőségben részesült, bizonyára azért jöttek közel Betlehemhez, mert félték őt elengedni, magára hagyni.

Mielőtt ezek az angyalok visszamentek a mennybe, nem énekeltek, hanem tárgyilagosan elmondták: Üdvözítő született néktek! Mennyei seregek sokasága búcsúztatta a piciny baba testében lakozó égi királyfit, akit most itt kellett hagyniuk. Tudták, hogy az egész föld népének öröme lesz általa. De hogy nekik egy időre óriási veszteség lehetett, abban biztos vagyok.

Ha ez néha eszünkbe jutna, többet törődnénk magával az Úr Krisztussal, mint az ünnepi kellékekkel.

Az Atya Isten vajon mit érezhetett, amikor a halhatatlanságból a halandók közé engedte, küldte Gyermekeit, hogy a tökéletes meghaljon a bűnösökért? – Az ember Isten képmása. Balga agyam arra gondol, hogy a teremtő Atya talán még könnyezett is Fia, az Úr Jézus születésnapján...

HÚSVÉT – Egyértelmű, hogy megrendítő gyász, mielőtt a feltámadás meghozná az üdvözült örömet. Isten Atya egy kis időre kénytelen magára hagyni Gyermekeit, mert üdvözítő tervének része ez is. Nyílzáporként vágódik szívembe a keresztről a magára maradt Fiú sikolya: Istenem! Miért hagytál magamra?! – És amikor a kősziklába vágott-vésett sírba helyezték Jézust, angyalai vajon nem hullattak könnyet miatta és érte, hiszen ők voltak a sír igazi őrizői. Olvasom az őrangyalról a megjegyzést: „Tekintete olyan volt, mint a villámlás”. De türelmesen tette a dolgát, vigasztalta a gyászoló asszonyokat, reményt öntött szívükbe: „meglátjátok Őt!”

Majd a dicsőséges feltámadás! Nem láthatta senki, de ennél örvedetesebb esemény e földön még soha sem történt. – És itt következik az öröm, a hála, a dicsőítés. Hull még a könny a szemekből, de ezek már örömkönnyek. Diadal-ünnep. A gyász után a mindenség öröme is.

És a **PÜNKÖSD** – Gyász és feszültség. Szívünkben őrzik az ígéretek mondatait, de várniuk kell. Majd hirtelen félelmetesen rájuk ereszkedik a „Tornádó!” Bömböl a zúgás az égből, villámok cikáznak, és betakarja a leendő apostolokat a Szentlélek esője. És megtelnek Szentlélekkel. Ebből a teltségből adódnak aztán az élő és életet közvetítő bizonyágtételek, tanúság-tevések. És kiárad az öröm a bűnös világ felé. Minden nép érti az üzenetet. Szétoplilik az áldás, először Jeruzsálemben, majd a távoli kontinenseken is, hogy minden nép vallhassa egy emberként: „azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek, Úrrá és Krisztussá tette őt Isten!”

A rettegő, bizonytalan várakozás után elérkezett az öröm-mondás és a győzelem dicsőséges időszaka.

Egy régi pünkösöd: Becalél (Beszalél), Húr unokája, a Szent Sátor tervező művésze életrajzából egy mozzanat: „Betöltöttem őt isteni Lélekkel, bölcsességgel, értelemmel és képességgel mindenféle munkálatra... Melléje állítom Oholiábot.” – „Bölcsességet adok minden hozzáértő ember szívébe. Mindent úgy készítsenek, ahogyan megparancsoltam neked!” (2Móz 31.)

A Szél, vagyis Pünkösöd vihara előbb mindent ledönt, amire nincs

szükség, és kiárasztja a kegyelmi eszközökre a kegyelem ajándékait. Elérkezik az öröm, az áldás és a győzelem!

Pünkösöd: a gyász és az örömteli élet ünnepe. Hangzik a dörgedelmes prédikáció. Szíven találja az embereket az Ige. Mintegy három-ezer „halott”. De megkapják a Szentlélek ajándékát, és ez a három-ezer lélek feltámad Jézus Krisztus kegyelme és bűnbocsánata által. „Meghalásuk” példázatos kifejezője, hogy „hittek és megkeresztelkedtek”. Vagyis a víz alatt meghalt az óemberük. Ezt követte egy kevés idő múlva a „feltámadásuk”. Így írja le az ApCs 2,46-47. – „És amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben. Dicsérték Istent, és kedvelte őket az egész nép. Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel”.

Nem jó meghalni, de „életes”! Elgyászolom magam a bűneim miatt, de utána életre kelek – kegyelemből, ajándék gyanánt. Mert minden ünnep annyit ér, amennyi változást idéz elő az életben.

Karácsony: Jézus él a szívemben! Húsvét: elhozta a feltámadást! Érte élek, róla teszek tanúbizonyítást. Pünkösöd: Velem van minden nap a Világ Világossága a világ végezetéig! – Érte élek, róla teszek tanúbizonyítást. Erősítem azokat, akikkel együtt hiszünk benne és szolgálunk neki.

„Jánusz”-hoz visszatérve... Jézus az Ajtó. Békében zárva. És én belül vagyok. Háborúban nyitva. És én őerte hadakozom mindvégig! Néha könnyezve, de mindig örömmel.

Gerzsenyi Sándor

A szerkesztő rovata

A Jó Pásztor nyári számában előre és visszatekintünk. A vezércikkben Gerzsenyi testvér ünnepeinkről írt.

Bemerítésének 125. évfordulója kapcsán megemlékezünk *Seres Sámuel* úttörő missziómunkás, majd a délvidék lelkipásztorának életéről.

Két fiatalember bizonyágtétele következik, az egyik az Úr Jézussal való találkozásáról ír, a másik, aki „civilben” – többek között – hajós kapitány, Pál apostol utolsó hajóúttjáról. Mindketten teológiai hallgatók.

Természetesen újra van keresztretjvény és kvíz gyerekeknek.

Van könyvismertető, meghívó, hirdetések, és van ének. Most először jelenik meg *Urbán Enikő* egyik, táborozások alkalmával is kipróbált éneke, amelyet nemcsak gyerekek és fiatalok, de felnőttek is szívesen énekeltek pl. női konferenciákon.

Kedves Olvasóinknak áldott épülést kívánok a Jó Pásztor olvasása által is.

Mindenki tudja, hogy lapunkat ajándékba küldjük mindazoknak, akik kérik, nincs előfizetési díj. Ha van olyan ismerősük, aki szívesen olvasná, kérjük, jelezzék.

Istentől gazdagon megáldott nyarat kívánunk!

Dr. Almási Mihály
lelkipásztor-szerkesztő

Archív missziós filmek, olvasmányok a neten www.dralmasimihaly.hu

Folyamatosan nő azoknak a történelmi értékű, dokumentum jellegű filmeknek, TV műsoroknak a száma, amelyek közösségünkkel kapcsolatosak. A fenti honlapon filmek, hanganyagok, képgaléria, prédikációk, könyvek, írások találhatóak.

Néhány téma: imaházépítések és átadások bemerítések, hangversenyek, vitafórumok pl. az állam és az egyházak közötti megállapodásról, a Teológiai Akadémia, a missziós központ és a szoborpark átadási ünnepe, szeretetszolgálati, gyermekvédelmi és evangélizációs filmek, a Békehírnök története, dr. Haraszti Sándor élete, Jimmy Carter és a magyar korona, Szókepusztai konferenciák, gyerektáborok, jubileumok, Héthalmi centenáriumi megemlékezés, stb. A honlapot ajánljuk Olvasóink figyelmébe!

–am–

**A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu**

Ahogy én találkoztam Jézussal

Ez a cím számomra nagyon fontos, mert ez a találkozás ez az érintkezés meghatározhatja az embernek az egész örökkévalóságát. Hálás vagyok azért, hogy megismerhettem Öt, és a drága áldozatát, melyet értem hozott. Számomra nagyon jó látni, hogy az Evangélium minden korban mennyire friss és mindig új marad. Minden korszakban megmarad az eredeti örömhírnél, sőt ma is legyőzi a világ téveszméit, materializmusát és téves ideológiáit.

1997-ben születtem elvált családban, édesanyám engem és két testvéremet egyedül nevelt. Hála érte Istennek, hogy már nevelésemben kegyelmére csodálkozhatok, mint sok más elvált család gyermekei, hogy ha megértik Isten kegyelmét, mert ahogy Pálnak mondta az Úr „*elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm (a te) erőtlenség(ed) által ér célhoz.*” (2Kor 12,9) Jó észrevenni Isten gondviselő ujjlenyomatát a családonkon, annak ellenére, hogy mínusszal indult. Bár eleinte ez nem volt észrevehető csak újjászületésem után.

Abból kifolyólag, hogy édesapám hiányzott az egészséges képletből, így apai képem és példaképem sem volt. A rokonságban lévő személyekre kezdtem felnézni, akik nem épp arról voltak híresek, hogy milyen erkölcsös és tisztességes embereként élik meg a mindennapjukat. Fialtal gyermekként megtetszett, hogy szebbnél szebb autókkal mászkálnak és szlengesen szólva 'vagány' divatos drága ruhákban mutogatják magukat. Arról nem is szólva, hogy szép lányokkal karöltve láthattam ezt az egész összképet.

Később azonban megtudtam a Bibliából, hogy „*mit ér az embernek, ha az egész világot megnyeri is, lelkében pedig kárt vall.*” (Márk 8,36) Abban a tudatban éltem, hogy az a legjobb, amit ekkor elém tártak. Arra

az elhatározásra jutottam, hogy követni fogom példájukat bármi áron, kell nekem az az érzés, amit láttam rajtuk. Ekkor már gondolatban, tervbe voltak a dolgok, hogy hogyan is szeretném mindezt megvalósítani. Figyeltem őket, mi az, ami bejött nekik, mi az, amivel többek lettek, vagy ami nem jött össze nekik. A tanulást kezdtem hanyagolni, kezdtem félre tenni, és a barátokat előtérbe emelni, persze ezt mind úgy, hogy édesanyám és két idősebb testvérem ne tudjanak semmit. Volt nekem egy konkrét tervem ekkorra az életemre nézve, amit nem én kreáltam, most már világosan látom, hanem az Ellenség. Az volt a terv, hogy erkölcstelenül, akár prostitúcióval, hazugsággal, csalással és átverésekkel majd nagy névre, vagyona és boldogságra teszek szert és majd leszek valaki.

Ezek után érkeztem el a fordulópont kezdetéhez. Akkoriban kezdtem el gitározni. Mellettünk a szomszédban volt egy nevelőotthon, ahová egy gitártanár járt be. Nagyon sok kedves barátom volt, aki ebben a nevelőotthonban élt. Amikor láttam, a gitártanárt, hogy befordul az autójával az utcánkba, rögvést húztam a cipőmet és mentem át, ha kellett beszöktem, volt rá példa, hogy a nevelő nevetett, és azt mondta hogy: „*más kiszökik, te pedig beszöksz ide.*” Ő persze nem tudhatta, hogy nekem mennyire kedves a hangszer és a zene.

Ezzel párhuzamban a nővérem elkezdett járni istentiszteletekre, ahonnan mindig nagyon vidáman jött haza és mondta állandóan, hogy menjek vele vasárnap, de azt válaszoltam, hogy nem. A testvérem észrevette, hogy zenei ízlésem megegyezik a gyülekezetben élő dallamvilággal és vasárnaponként, úgy jött haza, hogy hangfelvételeket készített mobiltelefonjával a dicséretekről. Nekem annyira megtetszett, hogy a

következő vasárnap ott ültem a gyülekezetben, és azt vettem észre, hogy amíg a zene szólt, én könnyeztem. Nagyon érdekes volt számomra, de így visszagondolva, hálát adok Istennek, hogy már akkor munkálkodott bennem. Elkezdtem járni istentiszteletekre, de sajnos semmi nem változott az életemben, talán annyi, hogy megtanultam pár dicséretet, de radikális, szellemi-lelki, gondolatbéli változás nem történt.

Egyszer odajött hozzám az akkori lelkész, hogy fiam, gyere el a bibliaórákra – és én úgy feleltem eljövök, itt leszek. Nagyon jól esett, hogy személyesen hívott meg. Eljött a szerdai nap és majdnem elfelejtettem, kint álltunk rokonokkal, barátokkal az utcán, szotyizva a házunk előtt, és hirtelen eszembe jutott, hogy megígértem, a pásztornak, hogy megyek a Bibliaórára. Ránéztem az órára, pont időben vagyok, rögtön elkezdtem futni a buszhoz.

A bibliaórán egy vendégsegítő volt, aki prédikált. Amikor bementem a kockás ingemben, fehér cipőmben, és leültettek a második sor ajtóhoz közelebbi részére, nem tudtam megmondani, de éreztem, hogy ez más, hogy valami, nagyon fontos dolog, esemény fog történni. Éreztem valami pezsgést, amit nem tudnék elmondani, de most így visszagondolva, hálát adok Istennek, hogy a szívemet készítette erre a találkozásra.

A Máté evangéliuma tizenharmadik fejezetéből a magvető példázatáról kezdett el tanítani, ami nekem meghozta a radikális változást az életemben. Mai napig fülemben csengenek határozott szavai, erős, markáns hangja, ahogy tanította, ahogy hirdette Istennek az üzenetét. Emlékszem a példázatra, ahogy kíváncsivá tett, hogy mit is jelent ez a jelképes történet. Elkezdte felfedni, szépen kihámozni nekünk, akik ott ültünk a Szentírást, elsőnek is elmondta, hogy a mag az Isten szent igéje, elmondta,

hogy a magvető, az lehet maga Jézus, lehet pásztor, evangélista, próféta, vagy tanító.

Aztán pedig a talajokra utalt, hogy azok pedig az emberek szívét jelképezik. Ekkor én már ábrándoztam, rácsodálkoztam, hogy milyen dolgot is tár fel szemem előtt, hogy milyen gazdag a Biblia kincstára üzenetekből. Itt még nem állt meg, elmondta és ki is hangsúlyozta, hogy ezt maga Jézus Krisztus is megmagyarázta. Nekem ettől a pillanattól ez a rész különlegessé vált, hogy maga a Mindenható nemcsak elmondta, hanem meg is magyarázza, amit én most hallani fogok.

Az ige felolvasása és rövid tájékoztatás után belecsapott a közepébe, minden szavát ittam. Lassan hetedik éve, de mindenre emlékszem. „Mit jelent az, ha Istenek beszéde az útfélre esik?” Kérdezte és válaszolta rögtön: „Azt jelenti, hogy hallgatod, vagy olvasod Isten üzenetét, de nem érted meg, ezért a Sátán jön és kilopja szívedből az ígét. Nem változik semmit az élted, hanem csak jössz valamiért a gyülekezetbe, lehet csak megszokás vagy egy plusz program a kikapcsolódásra.”

Ekkor én már kapcsoltam, hogy én már jó pár hónapja járok gyülekezetbe, hallgatom, vagy bele-bele olvasom Bibliába, de nem értem, és tudtam, hogy én nem változtam semmit. Ekkor jöttek a kérdések: „Hány istentiszteletet hallottál? Mennyi Ige maradt meg?”, és tudtam, hogy nekem egy sem, és éreztem, hogy a szívem bajban van. Így visszagondolva talán azért nem emlékeztem ige-hirdetésekből ígére, mert a szívem olyan állapotban volt, és hagytam, hogy a Sátán kiraboljon. Figyelmetlenségemnek lehetett volna nagyobb ára is.

„Mit jelent, ha a mag köves talajba hullik?” Jött a következő rész ekkor már belül az izgalom és kellemes érzés egyszerre vetélkedett bennem és járta át a bensőmet. Éreztem, hogy a levegővételem más, tudtam, hogy nekem beszél, és kíváncsian vártam, hogy mi

lesz most. És olvasta a 20. verset, s arról szól, aki meghallgatja az üzenetet és azonnal örömmel fogadja, de az nem gyökerezik meg a szívében és csak rövid ideig él benne. Az ilyen ember hamar elveszti a hitét, amikor üldöztetés vagy valami baj éri.

Ekkor nekem, mint villámcsapás eszembe jutott, hogy amikor baj volt, baj történt egyből elfeledkeztem a hitről és Istenről is, és egyből szembe helyezkedtem Istennel. Szintén magamra ismertem, hogy mit is művelek. Jött a kérdés: „Hányszor mentél ki vasárnap innen nagy örömmel, és amikor jött a nagy baj, mintha nem is lettél volna gyülekezetben?” Ekkor nagyon elszégyelltem magam. Magamban mondtam, nem létezhet, hogy ez az ember tudja, hogy mi van velem.

Aztán folytatta, a tüskés gyomok közé esett ige pedig azt jelképezi, hogy amikor, valaki meghallgatja ugyanazt az üzenetet, de ezután a földi élet gondjai, vagy a meggazdagodásra való törekvés elfojtja benne Isten üzenetét, ezért nem hoz termést. Ekkor már megijedtem, mondom, ez tudja, hogy meg akarok gazdagodni, vagy tudja, hogy milyen gondom is van, és ami miatt nem akarok keresztény lenni.

Kérdezte: „Van gyümölcs az életeden? Mióta jársz ide? Még mindig gazdagságra vágysz?” És én belül tudtam, hogy én mire vágyok. Tudtam azt is, hogy amikor földi gondokkal foglalkoztam az alatt az 5 hónap alatt kb. amíg nem tértem meg, engem nagyon elvitt még a gyülekezeti alkalmakról is a gazdagság utáni vágy, már nagyon fiatalon. És világos volt előttem az is, hogy semmi gyümölcsöm sincs. „Bizalmatlan vagy Isten iránt?” És a válaszom belül az volt, hogy igen bizalmatlan vagyok.

Ekkor olyan érzések jártak át, hogy most akkor mi lesz, tudom, hogy rosszul csinálom a dolgaimat, tudom, hogy rossz állapotban van a szívem, tudom, hogy csapdában vagyok de mi lesz velem? Eddig a pontig azt hittem, hogy az én gondo-

lataim az én terveim beleférnek ebbe a hívőségbe, de ekkor szembesültem vele, hogy ez nem fog beleférni.

Azt hittem, hogy itt a vége, de aztán végezetül jött a jó talaj: amikor valaki hallja Isten üzenetét, meg is érti és termést hoz, az egyik vetőmag százszorosát, a másik a hatvanszorosát ismét másik pedig harmincszorosát. „Szeretnéd, ha ilyen lenne a szíved?” Én még most se adtam oda teljesen erre a szívem, hogy ilyen legyen az életem, mert ha azok a dolgok, amit szeretnék egészen kisgyermekkorom óta, az nem fér bele, nekem ez olyan volt, mintha én nem férnék bele.

És amikor hallottam, hogy Istennek van egy terve az életemre nézve és ez a terv jó, akkor elgondolkodtam, hogy tényleg van egy jó terve Istennek felőlem, és vívódtam magamban. Hallottam a hirdetett Igét: gyermekem, add nekem a szívedet, Isten ad neked új szívet. És jött a 'tipikus' Ige, hogy: „*elédbe adtam az életet és a halált, de te azért válaszd az életet*” (5Móz 30:19), és én ott ültem, tized másodpercek alatt leforogott előttem ez Ige hallatán, hogy előttem is van az én tervem, ami a világban van, és van egy tuti biztos, jó terv, mert maga Isten mondta.

És ahogy ültem, elkezdtem mérlegelni. Elhiszem, hogy Istennek van egy jó terve vagy sem? Végéhez érve az alkalomnak volt egy dicsőítés, amelynek a szövegét nagyon, de nagyon megszerettem, ami így szól: „*Amikor megérint engem kegyelmed, amikor betölt jelenléted, amikor hívón nyújtod átszegezett kezéd. (...) Imádlak Ó Uram, Imádlak Istenem ezért vagyok, és élek örökké.*” Ahogy szólt a dicséret és tele volt az egész lényem vívódással, megszületett a döntés, eljött a fordulópont az életemben, igennel válaszolok Istennek, és átadom a szívemet, hogy jó föld legyen.

A mikor megszületett ez a döntés, és felálltam dicséret közben és énekeltem, zokogás tört rám. Nem vagyok annak híve, hogy muszáj,

hogy úgy sírjon valaki, mint még soha, mert tudok olyan embert akinél csak egy döntés volt és valósággal újjászületett. De nálam, ahogy felálltam és a komoly, rendíthetetlen döntést meghoztam, hogy igent mondtam az Atyámnak, zokogva sírtam és könnycseppjeim simogatták arcomat, mint mikor a most született csecsemőnek az apukája épp hogy újjával megsimogatja boldogságában gyermekének arcát.

A pásztor észrevette és látta, hogy mi is történik velem, magához húzott és magához ölelt és hálát adott Istennek és azt mondta, hogy nagy ünnep van most a mennyben, mert egy ember újjászületett.

Azóta azok közül a kedves barátok közül, akikkel voltak terveim, van, aki börtönben ül, van aki rabló és prostituáltak értékesítésével foglalkozik, és sajnos van aki felakasztotta magát. De hálát adok azért, hogy Istennek van hatalma őket is meg-

szólítani, ahogy engem. Azóta, mióta újjászülettem, bemelegítem, elhívásom is van, leérettségiztem, van egy szakmám és Isten kegyelméből teológiára járhatok, annak ellenére, hogy nyolcadik osztály után be szerettem volna fejezni tanulmányaimat.

Hálát adok Istennek, hogy az én gyarló életemben is megmutatta szabadító hatalmát. Annyi más testvérel együtt én is, hálaáldozatul Istennek szentelhettem hátralévő életemet, amit nem bánok meg soha, sőt azóta vallom magam boldog embernek. Megtapasztalhattam azt is, amit Pál apostol élt át: „Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiék elmúltak, íme, újjá lett minden.” (2Korinthus 5,17)

Azóta az Úr kegyelméből, csodák sorozatát élhettem át szenvedélyekből szabadulást, próbatételekben, erőt és kitartást, betegségben türelmet, gyógyulást, életveszélyben meg-

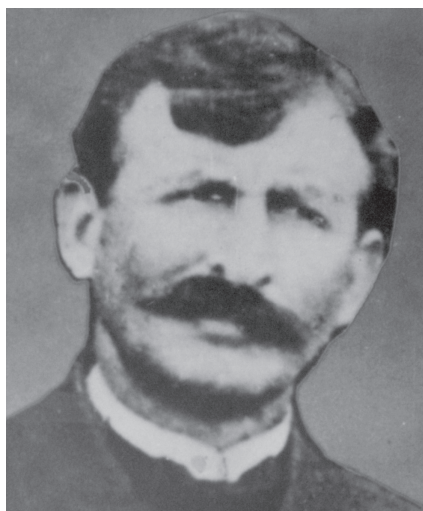
menekülést, családban kiegyensúlyozottságot, tanulmányokban eredményeket, munkában, szolgálatokban áldást, gyülekezetben testvérszeretetet, napi terhek hordozásában mérhetetlen erőt és békességet.

Az Úr Jézus által kapott kegyelemért mondom magamat boldog embernek, és az Ő szeretetét tartom legdrágább és legbecsesebb ékszeremnek, melyért érdemes élni. Minden más ebben az életben csak ráadás, ahogy mondja is az Ige: „keressétek először Isten országát és az Ő igazságát és ráadásul megadatik néktek minden.” (Máté 6,33) Örömmel vallom, hogy életem legdrágább kincse lett a Krisztusba vetett hit, melyet nem szeretnék eltékozolni soha. Akik megismertük az Úr kegyelmét, éljük hátralévő életünket az Úr dicsőségére:

„Hogy dicsőségének magasztalására legyünk.” (Ef 1,12)

Cz. X.

ÚTTÖRŐ MISSZIÓ hazánk középső részén

Seres Sámuel
1858–1923

ADuna Tisza-közén nyújtózkodik hazánk széljárta, dombvidékének, hatalmas területe. Az alsó részét lemetszi a szerbiai országhatár. Magyarlakta vidék volt ez a

Ferenc csatornáig, de lejjebb, a Száva folyóig a török elől menekülő, többféle nyelvű népekkel osztoztunk. Ennek a területnek evangéliumi úttörő munkása *Seres Sámuel* szadai születésű hittestvérünk volt a 19. század utolsó évtizedétől. Az egykori Kíszentmiklóson, állítólag az imaház megnyitásakor *Meyer Henrik* avatta föl presbiternek. Seres Sámuel azután a Pozsony vármegyében fekvő Negyeden, Nógrádverőcén Ócsán és Albertirsán is tartott bemelegítőket. 1890. jún. 2-án tartotta Kiskunhalason az első bemelegítést, a dömsödi anyakönyv szerint 3 hitvallónak. Egy ideig Seres testvér Szadáról járt alkalmilag ezekre a tájakra, 6 évvel később költözött a gyorsan növekvő halasi gyülekezetbe. 1897-ben imaházat építettek és a kiskun városból sugárzott távolabbra az evangélium.

A szervezést Seres Sámuel kiváló érzékkel végezte.

Seres Sámuel személyisége

Testalkata erőteljes, magas – egy szersmind a sok fáradság elviselésére tette alkalmassá. Többnyire gyalog járta a falvakat, városokat, távolabbra pedig kerékpárral (velocipéd). Akkoriban ez a jármű nagy újdonság volt, bár a mai kifejlesztésének színvonalát, kényelmét meg sem közelítette.

Velocipéd

Seres testvér az egykori makadám-utakat ezzel járta be, hogy a legjobbat adja a vidék magyarságának: Jézus Krisztust, a Szentírást és a gyülekezeti közösséget. Népünk iránti szeretet fűtötte, és a hatalmas Isten vezette őt.

Igehirdetéseit kortársai nagyon sokra becsülték. Kissé terjedelmesek voltak, de hallgatóit nem fárasztotta ki. Beszédmodora változatos, emelkedett hangú, kissé gyorsütemű, elragadó és élményszerű volt. Felismerte prófétai bölcsességgel korának és népének mulasztásait, bűneit, és feltárta azokat előttük. Egy későbbi tekintélyes hívő ember 12 éves gyermekként hallgatta. Még nem értette meg, miről beszél a szónok, de sokkal később is emlékezett rá, így mondta el. „Fülemben cseng egy dunaparti igehirdetése Dunavecsén: Térj meg te gyermekvesztő!” Akkor még nem tudta mire vonatkozik, de később megértette. Gyermekéi számát Isten határozta meg. Nagyapa volt már, népes család vette körül, amikor megosztotta emlékét.

A prédikátor sem „tervezte a családját”. Istentől kapott ajándéknak tekintette a gyermekeket és a szülők irántuk komoly felelősséget éreztek. *Csopják Attila* ír Seres Sámuel tíz gyermekéről. Két keze munkája keresetéből tartotta el őket. Nyugdíjpénztár, segélyezés nem volt még abban az időben az ország lakosságának, csak az állami alkalmazottnak (vasutasoknak, rendőröknek, állami tanítóknak). Egy halasi postai feladóvevény és egy gyülekezeti határozat Dömsödön őrizte meg a fokozatosan romló, első világháború utáni helyzetet, amikor csekély havi összeggel támogatni igyekeztek. Saját maga már nem tudott dolgozni, Kiskörös határában egy kis szőlőben élt. A küldött támogatás értékét a háborút követő infláció felemésztette.

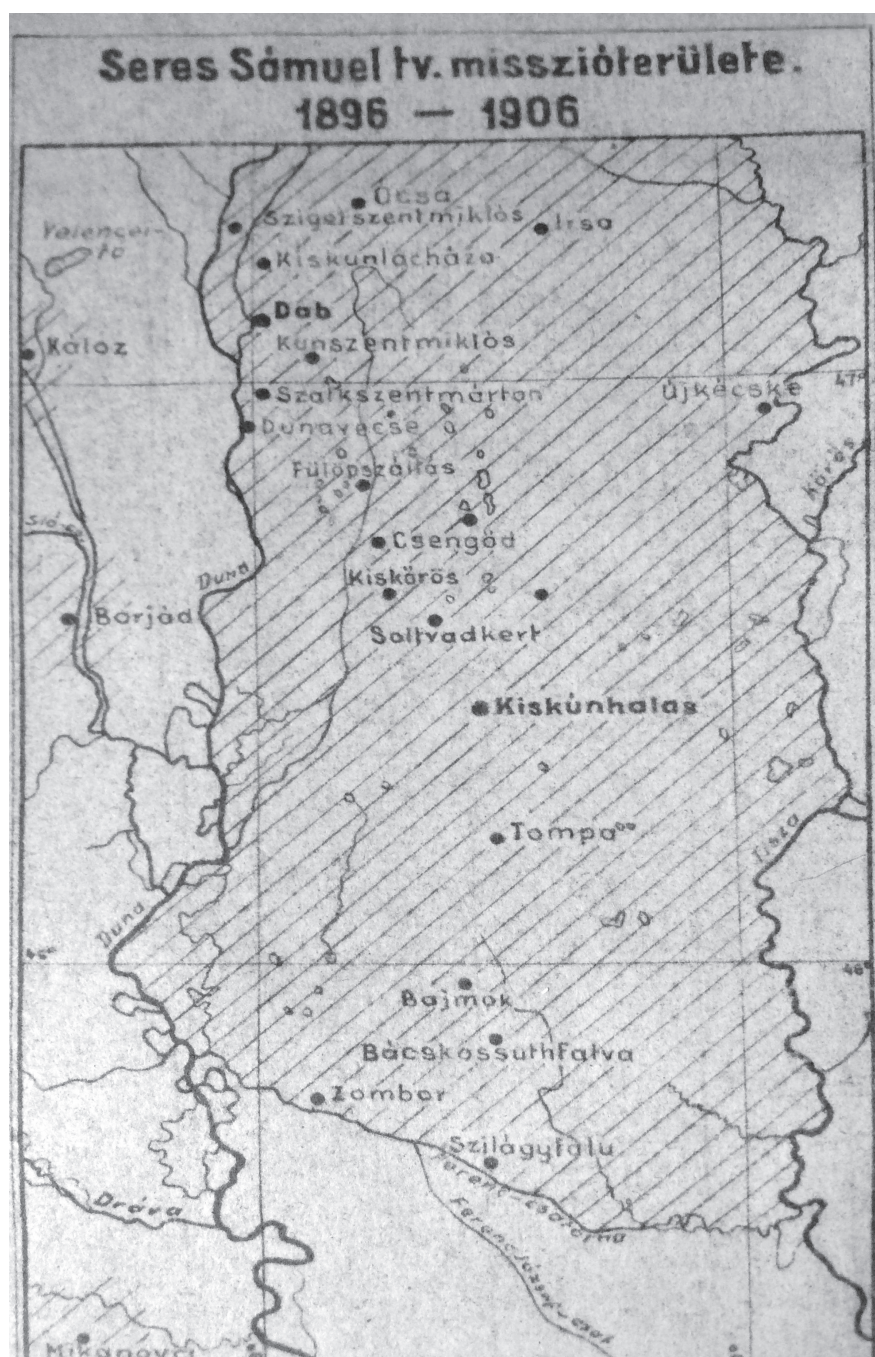
A missziói terület nagyságát megértjük, ha rátekintünk *dr. Mike Károly* keze munkájára, látható az 1960-ban készült térképen Buda-

pesttől délre a Ferenc csatornáig, a Duna-Tisza-közén, Fejér és Tolna megyék területén a Tiszáig több általa alapított gyülekezet helyszínét láthatjuk. Ezt a területet járta be Kiskunhalasról. Dömsödön is egyre többször tartott bemelegítést, újabb területeken nyitott missziós állomásokat, eddig 45 községről tudhatunk.

A misszióterületen békeesség uralkodott

A legkorábbi hitvallókat Meyer Henrik baptizálta és tolmácsokat vett

igénybe. Seres Sámuel nem tudott más nyelven. A Nagyalföld keleti tájain, a Partiumban és Erdélyben a német lakosságon kívül Meyer mindig tolmácsokat vett igénybe. Az 1894-től bekövetkező fordulat elég rosszul indult, mert az állami elismerési és nyelvi vita hatott a kérdésben teljesen érdektelen Seres Sámuelre is. Meyer Henrik és több német prédikátor körlevélben tudatta, hogy méltatlan lett a szolgálatra. Seres Sámuel ekkor mutatott keresztyéni alázatból, tisztelettudásból, szeretetből és más

nemes erényből igazi jó példát. Ezen a misszióterületen tehát nem volt válság, hanem békesség volt. A válság tűzfészkeiben a zsarátnok még évtizedekig tartó meghasonlások (állami elismerési vita) formájában tovább parázslott. A Duna Tisza folyói köze nem csapott át a vizsálya.

Seres testvér mártúriájáról is közölnünk kell néhány sort. Egy időben, főleg a 19. század végén, a nép-egyházak nem túrték a bibliaterjesztőket, a vasárnapi iskolai oktatókat. A hívő gyerekek bibliáismerete a hitoktatásban kiugró volt, de csúfolták őket, sokszor megdobálták, és idővel nem is engedték felsőbb fokú iskolákba. A legfőbb hitetők közé számlálták Seres Sámuel, akinek felizgatott és ittas legények Soltvadkerten az egyik szemét kiütötték. A felbujtó bírót a hatóság felelősségre vonta, de Seres Sámuel nem kívánta a méltó büntetés kiszabását. Isten másként büntette meg *Schróth László* vadkerti bírót, mert a leánya is megtért. Családjából pedig jelentős baptista vezető személyiségek származtak, bele értve ma élő személyeket is.

Az orgoványi Vajda család idősebb tagjaival, 1987-ben Pirtó és Soltvadkert környékén késő ősszel több értékes adatot jegyezhetünk föl a Seres családról. Egymással tőzsomszédságban éltek gyermekkorukban Kiskunhalason. Többen is hívők lettek a Seres gyermekek közül. Egy fogyatékos fiát, Seres Sándort, rendszeresen támogatta Ficsór László, aki 1904-ben baptizált.

Dömsöd területére öt személy került *Kornya Mihály* bemenítettjei közül. Fiatal leányok lehettek, és házasságkötés révén kerültek a Kis Duna mellé, ahol Petőfi Sándor is járt. Erre emlékeztet a terebélyes Petőfi-fa is az emléktáblával a Duna partján, ahol 1945 után több nagyszemű ifjúsági konferenciát tartottak. Özönlöttek a szórványos tanyákról, a kis gyülekezetekből a háborút túlélő nemzedék tagjai, akik Isten csodálatos kegyelméből sok áldást nyerhettek ezen a vidéken. Az anyakönyve-

zést az állam vette át az egyházaktól, előbb csak szerény nyilvántartás, később fokozatosan egyre növekvő hiányosság jellemzi a matrikulációt, de így is ezernél több személyről rögzítettek adatokat a százévi időnél is többet átfogó baptista missziótörténelem egyik nagyon jó forrásanyagában, a dömsödi anyakönyvben.

Seres Sámuel gyümölcsöző évei közvetlenül a századfordulóra esnek. A legtöbb fehér ruhás hitvallót ezekben az években baptizálta. A három nagyobb gyülekezet – Kiskunhalas, Soltvadkert, Kiskörös – 1909-ben önállósult. Alakult több gyülekezet, olyanok is, amelyekre már alig emlékezünk, például: Kunszentmiklós, Fülöpszállás, stb.

Még néhány fontos dolgot írok le. Seres Sámuel Rákoscsabán kötött házasságot *Szabó Máriával*. Ott volt a gyülekezetben és támogatta a döntést, hogy 1895-ben kiadjuk *Békehírnök* című lapunkat. 1896-ban a januári szám 10-20. oldalán a lap hírt hoz az előző év december elején Karcagon tartott, a magyar szövetséghez tartozó prédikátorok üléséről, köztük a kiskunhalasiról, majd Ócsáról, ahol egy szilveszteri estén az ige hirdetés szolgálatát végezte. Ugyanabban az évben baptizálta Dabon Seres Sámuel *Bankovics Jánost* a mai országhatártól délre tevékeny bibliaterjesztőt és bajai evangélistát.

1908-ban, hosszadalmas utazással jutott el Berlinbe a magyar küldöttség. Ott alapították meg az első európai Baptista Föderációt, amelyen Seres testvér is megjelent. Ez volt az utolsó és egyetlen ajándéka, a nagy élmény 1908 őszén. Abban az évben költözött el Kiskunhalasról, de a berlini német beszámoló még „halasi prédikátor”-ként regisztrálta.

Hívős hantok alatt

Nem feledkezhet el a baptista missziói örökségének egyetlen részese sem arról az áldozatos, önfeláldozó, szent munkáról, amit korai áldott eszközei vállaltak. Az ige hirdetőinek egyénisége, jellemük, a szolgálatuk példa-

kép. Seres Sámuel nem nézett anyagiakra, amit a szülői örökségből elveszített. Megtérése után a földi értékeket megvonták tőle. Isten országáért mégis odaszentelte az egész életét, amiben egy ige segítette: „Az Úr az én örökségem” ... ezért benne bízom (Sir 3, 24).

A missziómunkától Dabon, 1914. ápr. 13-ikán, kevéssel az első világháború kitörése előtt búcsúzott. A Dab-Dömsödi anyakönyv adatai alapján bemenítettjei meghaladták a 140-et, de ez valóságban akár a többszöröse lehetett. A világháború idejére az Úr új missziómunkást készített fel és indított el a régió szellemi vezetőjének. Seres Sámuel visszavonult, és a kiskörösi gyülekezetet látogatta. Egy kis szőlőt vett, abban dolgoztatott, amíg bírt.

A szőlőműveléshez alapos szakmai tudás és sok fizikai munka tartozik. Abban az időben mindent kézzel, kemény munkával végeztek. Jézus Krisztus példázatában merít a szőlőművelésből. A 20. század súlyosan befolyásolta az Isten országa megrokant vitézének életét. A háborúk és nyomukban a tragikus évtizedek ráütötték a maguk kegyetlen történelmi bélyegét a misszióra. Elnéptelenültek a tanyák, a falvak és a kisvárosok, és ennek következtében a baptista gyülekezetek is.

A Kisköröshöz tartozó Fekete-halom egyik csőszkunyhójában volt utolsó otthona. A „hű szolgál” küzdelmes élete 64 évesen zárult 1923. február 12-én. Haláláról „hitbély gyermeke”, a halasi utód tollából hozott méltatást a *Békehírnök*. Néhány évtized múlva exhumálták és maradványait a kiskörösi evangélikus temetőbe vitték, a baptista szeretetház parcellájába Kirner A. Bertalan hamvaival együtt, ahol ma márvány sírkövek mellett, díszsírhelyen emlékezhetünk rájuk.

Krisztusban megújult életükért sokan hálásak, mert egy keresztyénnek az élő hit a legértékesebb kincs a szívében.

Szebeni Olivér

ÉVFORDULÓK

Minden esztendőben számos évfordulóra emlékezhetünk a baptista misszió hőskorából. A Jó Pásztor folyóirat rendszeresen közöl jubileumi írásokat, egy-egy úttörő missziómunkásra, lelkipásztorra emlékezve.

Legutóbbi számunkban *Meyer Henrik* (1842–1919) lelkipásztor, gyülekezetalapító és *Cserepka János* (1919–1999) misszionárius lelkipásztorról írtunk, Meyer testvér halálának és Cserepka testvér születésének 100. évfordulója kapcsán. Most egyik úttörő lelkipásztor, *Seres Sámuel* életével és szolgálataival foglalkozunk.

Az áthelyezett sírok (Kirmer A. Bertalan és Seres Sámuel)

Seres sírjának alján: „...Nélkülözve, nyomorogva, sínylódva... akikre nem volt méltó a világ...” (Zsid. 11:37-38)

Seres Sámuel Szadán született, ahol Kornya Mihály kezdett baptista missziót Meyer Henrik kérésére. Seres Sámuel azonos nevű édesapja is (szül. 1834) egyike volt azoknak, akik otthonukban fogadták Kornyát Szadán. Hamar megtért, 1883. február 15-én volt a bemejtése. Húga, Seres Lidia (szül. 1838. – N. Szűcs Istvánné) már 1881-ben bemejtkezett Ifjabb Seres Sámuel (szül. 1858. május 16. Szadán, meghalt 1923-ban, Feketehalom-Kiskőrösön), bemejtése 1884. március 13-án volt Budapesten, Meyer Henrik által. Most erre a 125 éve történt bemejtésre gondolva, emlékezünk Seres Sámuel testvérré.

Csak megemlítem, hogy a történeti kutatás Seres Sámuel vonatkozásában még hagy maga után kívánnivalókat. (Kiemelkedő munkát végzett e téren dr. Szebeni Olivér mellett a szadai Pálincás Ibolya.) Az idős szolga magára maradva élte utolsó éveit – hogy ne mondjam – elhagyatva. Sajnos nem az egyetlen – szinte egész életét a misszió oltárán elégetett szolga – aki hasonló „megbecsülésben” részesült!. A Kiskőrösi (akkor még működő – Baptista Temetőben hantolták el. Ezt a temetőt – mivel vele szemben alakították ki a megszálló szovjet csapatok laktanyáját – bezárták az '50-es évek elején. (Ma mindössze néhány régi sír található itt.) A baptisták ezután az Evangélikus Temetőbe temetkeztek, amit köztemetővé nyilvánítottak, s ahol kialakítottak egy parcellát a Kiskőrösi Baptista Szeretetháznak.

Seres Sámuel sírját a régi temetőben eltüntette az enyészet, ahogy Kirner A. Bertalanét is. *Hetényi Lajos* lelkipásztor kezdeményezésére és vezetésével a még élő tanúk által azonosított sírokból a baptista szeretetházi parcellába helyezték át mindkét testvér földi maradványait és márvány sírköveken örökítették meg emléküket. A pénzügyi háteret a Baptista Szeretetház biztosította, nevezetesen *Opaszki György* igazgató testvér, aki a munkát is szervezte.

Évtizedekkel haláluk után a hálás és késői utókor képviselői megtették, ami megtehető volt. Köszönjük nekik!

Dr. Almási Mihály

HAZAFELÉ

Alkonyodik... lassan, csendben
Sötétedni kezd a táj,
A mezőről, domboldalról
Hazafelé megy a nyáj.

Elöl halad a jó pásztor,
Utána megy a sereg, –
Kicsi bárány az ölében...
Nézzétek csak, emberek!

Jó pásztorunk: az Úr Jézus,
Aki szeret bennünket,
Zöld mezőre, kies helyre
Teregeti lelkünket.

Ő megy elől, mi utána,
Ölbe vesz ha fáradunk,
Földi zajból nyugalomba:
Hazafelé ballagunk...

Somogyi Imre

Hajózás a Bibliában

Kommentár az ApCsel 27-hez

Szeretném, tengerész tapasztalatom alapján olyan tartalommal bővíteni ennek a bibliai történetnek az üzenetét, amivel hajózási, meteorológiai ismereteim és kapitányi képesítem folytán én magam is gazdagodtam. Rövid írásom például szolgál arra is, hogy a Szentírás üzenete hogyan képes gazdagodni, amikor rátalálunk bizonyos kapcsolódási pontokra a lejegyzett történet és saját életünk, szakmánk, munkánk, vagy éppen kedvtelésünk között. Nézzük az igeszakasz hajós vonatkozásait:

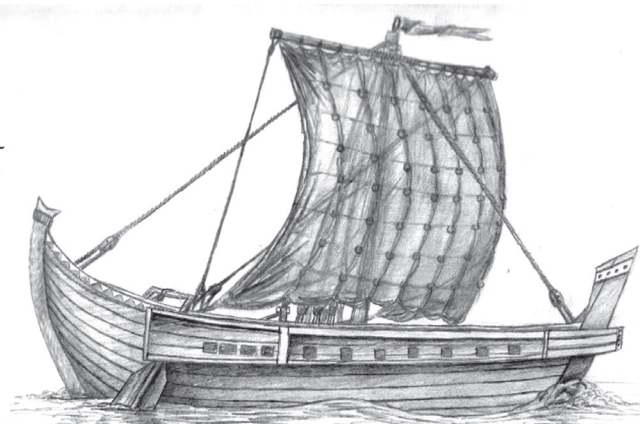
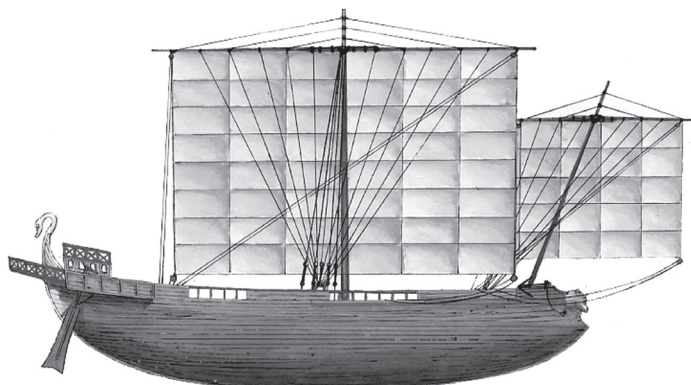
Amikor Julius századossal megkezdi Pál a hajózást (pontosabban fogolyként viszik), olvashatjuk, hogy a hajó eredeti útvonalterve Ázsia tartomány partmenti behajózása volt a cél. A földközi tengernek azon térségében az uralkodó szélirány félévente változik. Ahogyan elkezdett őszebe fordulni az évszak, úgy indult lassan változásnak ez a szélirány is. A szövegből ki is tűnik, hogy nem tudtak eredeti tervükhöz mérten hajózni. Végül Ciprus szél alatti oldalán eljutottak Mirába. Azt érdemes tudni, ezekről a korabeli hajókról, hogy úgynevezett kereszt-vitorlázattal rendelkeztek, amivel szél ellen – különösen teherrel – nem lehetett haladni. Erre csak a későbbi évszázadokban, modernebb vitorlázattal nyílt lehetőség. Így aztán bizonyos szempontból kényszerítve volt útvonaluk. Itt érdemes egy pillanatra megállni és feltenni a kérdést, hogy végül is a szél kényszerítette őket eltérni a tervezett útvonalról, vagy Isten, aki ura a szélnek és a tengernek? Keresztényként úgy vélem erre egyértelmű a válasz.

Azt olvassuk, hogy egy alexandriai hajóval indultak tovább. Ezek a hajók nem voltak alkalmasak arra, hogy biztonsággal, széllel szemben is haladjanak. Sokkal nagyobb utat kellett megtenniük óriási erőfeszítések árán, komoly odafigyeléssel. Ilyenkor a hajó nagymértékben oldalra dől, a hullámok sokkal meredekebben érik a

hajót, és a hosszan tartó utazás nagyon nem komfortos, percek alatt kialakulhat a tengeri betegség. Ezt Pál úgy fogalmazza meg, hogy „több napig tartó lassú hajózás”. Knidoszban a szél miatt nem tudtak kikötni. Ennek több oka is lehetett. Egyrészt az, hogy egyes kikötők – főleg akkoriban – csak bizonyos szélirányoknál voltak alkalmasak a biztonságos kikötésre. Másrészt mivel nem evezős gályáról beszélünk, minden manővert, a kikötőbe való be- és kihajózást vitorlával kellett megoldani, ami bizonyos szélerősség és irány mellett lehetetlenség volt az adott kikötőben.

Elkerülendő a hajótörést vagy sérülést tehát tovább hajóztak. Kréta alatt járnak, nagy nehézségek árán tudnak csak a szükséges irányba hajózni, rendkívül kényelmetlen körülmények között. Végül akad egy alkalmas kikötő a pihenésre. A kimerült személyzet és az utasok számára ez hatalmas megkönnyebbülés, egy több napig tartó erős hánykolódást követve. A terv: a mielőbbi továbbhaladás. A kapitány is tudja, hogy egy olyan évszak kezdetén vesztegelnek, amikor az Adrián többméteres hullámok is kialakulnak, az uralkodó szél pedig nem az útiránynak kedvező irányból fúj, esetenként orkán erővel, ami elérheti a 100-150 km/h-s sebességet. Éppen ezek miatt a tényezők miatt nem maradhatnak a kikötőben, különben a téli viharok a partra lökdösve teljesen szétzúznák a hajót.

A kapitány és a legénység mindezzel teljesen tisztába volt, jól ismerték az időjárás sajátosságait, és tapasztalatauk elegendő volt ahhoz, hogy egy, esetleg két-három napra előre meglehetősen pontossággal megbecsüljék a várható időjárást, ami ebben a helyzetben úgy látszik, hogy éppen kedvezőre fordul egy időre. A kormányos és a kapitány úgy dönt, hogy Főnixbe hajóznak át, ahol a kikötő alkalmas a téli veszteglésre. Vakmerőségnek tűnhet ez a

Alexandriai kereskedő hajók, amelyek közül a nagyobbak akár 400 tonna terhet is tudnak szállítani. Pál apostol és a többiek ilyen hajók valamelyikével utazhattak

döntés, de érdemes tudni, hogy egy kapitány elsődlegesen a legénység és az utasok biztonságával törődik. Egrészt saját élete is velük együtt forog kockán adott esetben, másrészt pedig a hajónak óriási értéke van rakománnyal és anélkül egyaránt. Mindezek fényében meghozták a felelős döntést – tovább hajóznak. Ebben a szituációban szólal meg Pál, a sátorkészítő zsidó teológus. Látszólag semmi okuk, hogy figyelembe vegyék a tanácsát. Fogalmuk sem volt, hogy szakmai ismeretein és tapasztalatain kívül máshonnan is kaphat vezetést. Tovább hajóztak tehát.

Ekkor az Írásban említett Eurakvilló csap le a sziget irányából. Ez egyfajta bukószél, ami akár egy úton álló teherautót is képes felborítani. Nem ritkák a 100-180 km/h széllesek. Több napi rendkívül feszült és kényelmetlen hánykolódás után már fogalmuk sem volt, hogy pontosan hol lehetnek. A hajó bármelyik pillanatban összetörhetett volna egy zátonyon. Ebben a helyzetben ismét megszólal Pál, ekkor azonban felfedi azt a forrást is, ahonnan a vezetést és a gondolatot kapta. Ebből

az is látható, hogy Isten is várt az alkalommal, amikor is elküldte angyalát. A partot érés részleteit most nem részletezném tovább, sokkal inkább a lényegre igyekszem megragadni:

Ebből a történetből világosan látszik, hogy gyakran az emberi szakértelem ellenére történnek olyan dolgok, amik váratlanul, a tapasztalat és logika ellen vannak. Ezek mind olyan pillanatok, amikor Isten valami különlegesre akar tanítani minket. A Lélek általi vezetés akkor szerez érvényt magának, ha az emberi vezetés fölé tud kerülni tekintélyben. Pál ebben a kivételes, de nagyon nyomórúsgós, kilátástalan helyzetben hitéről tanúskodott (nem is tehetett mást) Isten pedig igazolta Pál hitének a valóságát, a hitelességét. Ez által a hajón tartózkodók Isten valóságáról és hatalmáról bizonyosodhattak meg. Sok esetben nincs is többre szükség.

Nem kell feszülten törekedni arra, hogy hitet ébresszünk, netán oktassunk másoknak. Ez Pálnak sem ment volna a Szépkikötőben. Türelemmel és szó nélkül megvárta azt a különleges helyzetet, amit Isten elkészített

számára, az angyalon keresztül elé tárt, így tett a saját hitéről bizonyágot. Isten pedig elvégezte a többiek szívében azt, hogy hit tudjon bennük ébredni. Az események során látható, ahogy Pálra hallgatnak és követik őt, de tulajdonképpen az Isten által vezetett Pált követik. Az apostolon keresztül, közvetve Isten tanácsát és parancsait vették át. Összefoglalva volt tehát a kapitány, aki képviselte a logikát, a józan eszt, és a tapasztalatot. Volt Pál, aki a Krisztust képviselte, és volt Isten, aki megmutatta hatalmát, erejét, és azt az igényét, hogy Ő legyen a szívek és gondolatok igazi vezetője.

Akár kapitány, akár legénység valaki az élet különböző helyzetekben, mindig nyitott szívvel és lélekkel kell lenni azokban a pillanatokban, amikor Isten valami szokatlan, különleges, vagy csodálatos dolgot készül tenni, mutatni vagy tanítani. Így lehetünk biztosak abban, hogy még ha el is veszik a hajó, az Istent követő és benne bízó legénység sértetlenül ér partot.

*Kőszegi-Szabó József
BTA MA/II. hallgató*

Szőkepuszta – 2019

AZ idei évben némi változás lesz az eddig megszokott szőkepusztai Konferenciákhoz képest. A nagy létszámú országos konferenciák szervezését – ahogy a 2018-as alkalmon elmondtam – befejeztük. Ezek a konferenciák a gyermektáborok bevezető összejövetelei voltak. Az ország egész területéről, időnként külföldről is érkeztek gyerekek szüleikkel és maradtak a táborozáson. Az utóbbi két évben azonban alig, vagy egyáltalán nem jelentkeztek táborozók. Próbáltuk megfejtetni, mi lehet ennek az oka. Kiderült. Az a táborozási forma, amit mi bevezettünk és sikeresen folytattunk tíz éven át, „elavultnak”

bizonyult. Sátortábor, kirándulások az ország legszebb tájaira, történelmi helyekre, hegyekre, erdőkbe, patakok mellé, az éjszakai túrák, a vadles, balatoni kirándulások, főként pedig igei foglalkozások, bibliai játékok, ének, tábortűz, stb. akkor sem elég vonzó manapság, ha mindent ingyen adtunk.

A Jó Pásztor Alapítvány Kuratóriuma úgy döntött, hogy ilyen helyzetben főlegesen fenntartani a sok költséget igénylő helyet, és tovább szervezni a szintén költséges konferenciákat. Természetesen a Jó Pásztor Alapítvány tulajdonában lévő Szőkepusztai Zarándok Kápolna, a régi baptista imaház, az idén nyá-

ron is nyitva lesz a volt szőkepusztaiak részére a korábban megszokott találkozó mintájára.

A Szőkepusztai Baráti Kör meghívóját itt közöljük, és buzdítjuk a testvéreket, hogy menjenek el. Isten áldását kívánjuk a találkozóra.

*Dr. Almási Mihály lelkipásztor
a Napsugár Gyermekmentő
Alapítvány kuratóriumi elnöke*

A „Szökepusztai Baráti Kör” találkozója

2019. július 28-án

*„Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg
a vetés és az aratás, a hideg és a meleg,
a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.”*

(1Mózes 8,22)

Isten kegyelméből újból közeledik a nyár és az immár hagyománnyá vált szökepusztai találkozó, melynek legfontosabb eleme Isten dicsőítése azon a helyen, ahol ezt szüleink, nagyszüleink is tették. Mindig örömeinkre szolgált találkozni régi barátainkkal, ismerőseinkkel.

Dr. Almási Mihály testvér a „Jó Pásztor” Alapítvány alapítója a szökepusztai találkozók és konferenciák szervezésével jó magasra tette a léceket. Mi a „Szökepusztai Baráti Kör” tagjai meg sem próbálunk erre rálicitálni, hanem egyszerűen „átbújunk” a léccel alatt.

Előre láthatóan nem lesz bográcsban főzött étel, kérem, mindenki gondoskodjon maga és családjáé élelmiszeréről. Az imaházban lévő padok szolgálnak ülőalkalmatosságul, persze „napernyő” nélkül. Szökepusztán és környékén megedződött földijeinknek ez nem fog gondot okozni. A hajdani első „találkozók” mintájára fogunk emlékezni a régmúlt időkre.

Nem lesz áramforrás, de azért kérem a testvéreket, hogy elektromos áram nélkül működő hangszereiket akasszák le a fűzfáról, hogy Isten dicsőségére tudjanak zenélni és mi is velük együtt énekelni.

Tehát **2019. július 28-án 10 órai kezdettel** lesz Isten segedelmével a „Szökepusztai Baráti Kör” találkozója a szökepusztai imaháznál (Zarándok kápolna).

Hívunk és várunk mindenkit, aki szívesen velünk időzne egy meghitt baráti találkozón Isten jelenlétében.

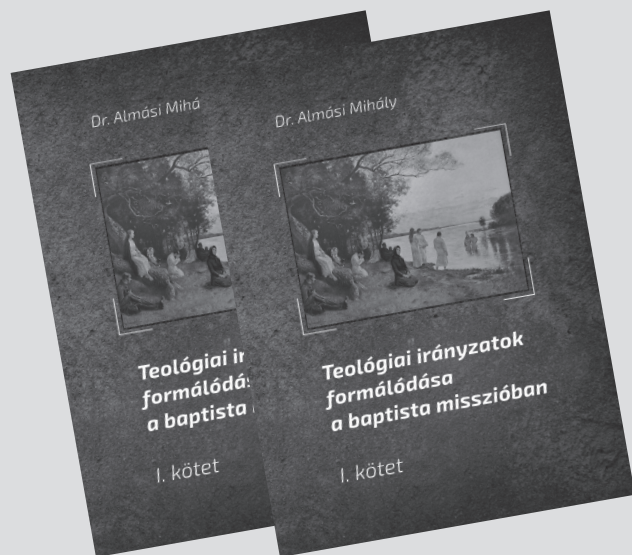
A „Szökepusztai Baráti Kör” nevében: Joó István

Részletekről információ kapható:

Joó Attilától, Telefon: +36-20/886-10-28;

E-mail: jooetele@gmail.com

ÚJ KÖNYV! • ÚJ KÖNYV!

Dr. Almási Mihály:

Teológiai irányzatok formálódása a baptista misszióban

Örömmel adunk hírt arról, hogy a Jó Pásztor Alapítvány gondozásában megjelent Dr. Almási Mihály testvér legújabb könyvének első kötete, amelyben a szerző a baptista teológiai irányzatokat elemzi. A bevezetésből idézünk néhány sort:

„A baptista teológia – éppúgy, mint bármelyik – kisebb-nagyobb módosulásokat mutat kezdetektől napjainkig. Számos más felekezethez hasonlóan a baptisták is a Szentírást tekintik a teológia egyedüli alapjának, de természetesen – különösen olyan témák tekintetében, amelyekről konkrétan nem szól a Biblia – koronként és helyenként más és más vélekedések is előfordulnak közöttük. A baptizmus nem egységes, nem felülről és főleg nem egy tanító hivatal által vezérelt, hierarchikusan felépülő egyház, sokkal inkább „mozgalom” – a szó nemes értelmében –, magán hordozva a mozgalmi jelleg minden pozitívumát és negatívumát...”

A könyvet főleg a baptista teológia iránt komolyan érdeklődőknek ajánljuk. Megrendelhető a szerző címén: 2344 Dömsöd, Szabadság u. 123.

(Tel: 06-20/886-0845,

e-mail: a.mihaly1945@gmail.com)

– a Kiadó –

Áldd jóságát!

Urbán Enikő

The first system of the musical score consists of three staves: a vocal line in treble clef, a piano accompaniment in treble clef, and a piano accompaniment in bass clef. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The music begins with a series of chords in the piano accompaniment, followed by the vocal line entering with a melody.

The second system of the musical score continues the composition. It features a vocal line and piano accompaniment in both treble and bass clefs. The music includes a repeat sign in the vocal line, indicating a return to a previous phrase.

The third system of the musical score includes the vocal line with lyrics and piano accompaniment. The lyrics are: "mély-sé - gen át - se - gít az Is - ten, mert Ná-la nin - csen le - he - tet - len!". The piano accompaniment continues with chords and melodic lines.

A BÚZASZEM, HA MEGHAL

Vissza tekintve – nyugodt szívvel mondom:
Nem volt terveim közt a hosszú élet.
Teltek az évek, és a legfőbb gondom:
Hogy évről évre hasznosabban éljek.

Ajtók előtt vezetett keskeny útam.
Időnként megfogtam egy-egy kilincset.
Ha engedett, beléptem. – Kell tanulnom!
Gyűjtöttem, hogy szórhassam a kincset.

Ez volt a jelszó: Aki magvető lett,
Hintse jó földbe. Akkor lesz kalász csak!
Eső és napfény „ápolták” a földet.
Liszt lett a magból: kenyérnek, kalácsnak.

Mindent átadok. Nem kell gyűjtögetnem.
Nem „szegény helyre” igyekszik a lábam.
Olyan „városba” lehet majd bemennem:
Szent béke vár ott: az üdv otthonában!

G.S.

Ha-tal-ma na-gyobb, mint gon-dol-nád! Sze-re-te-te csodásabb, mint ál-mod-nád!

Bé-ké-je be-tölt, Ő át-for-mál. Áldd jó-sá-gát!

gát! gát! Áldd jó-sá-gát!

ÉLŐ VÍZ

*Szomjazol? – Vedd az Élet Vizét, ingyen!
S szívedből szent patakok ömlenek.
Élő Víz? – Vágyakozva és kívánva
Tekint rá szemed. – A tied lehet.*

*Ilyen italt pénzért nem vásárolhatsz,
Mert ingyenes az égi kegyelem.
Ha elnyerted, úgy másoknak is adhatsz.
De utána mindig maradj velem!*

*Mint epe, keserű az élet bennem...
Add vissza ízét, áldott Krisztusom!
Ha velem maradsz, más is kap belőle.
Élet-vizedet én tovább adom.*

*Szívem a kút, és a hitem a korsó.
Szolgád leszek és nálad maradok.
Élő Víz! Éltesz! – Küldj tovább erőddel.
Mit tőled kaptam, mindent átadok.*

G.S.

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

A mostani rejtvényben az esemény párok közül ki kell választanotok, hogy melyik volt előbb.

1. Kain és Ábel az Édenkertből történt kiűzetés előtt, vagy után született?
2. Az Egyiptomot ért tíz csapásból melyik volt korábban: a sáskajárás, vagy a jégeső?
3. Ki élt korábban: Sámuel vagy Illés?
4. Kik érkeztek hamarabb az újszülött Jézushoz: a napkeleti bölcsek, vagy a pásztorok?
5. Ki született hamarabb: Keresztelő János, vagy Jézus?
6. Kinek az álmát fejtette meg előbb József: a fáraóét vagy a főpohárnokét?
7. Kinek a gyógyulása történt előbb: a sánta emberé az Ékes-kapunál, vagy Éneászé?
8. Ki született korábban: Jákób vagy Ézsau?
9. A teremtéstörténet szerint mit teremtett Isten előbb: az égitesteket (Nap, Hold, csillagok) vagy a szárazföldet?
10. Melyiket adta Isten hamarabb a népnek a pusztai vándorlás során: a Tízparancsolatot vagy a mannát?

A helyes megfejtést küldjétek be a címünkre:
Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Budapest, Pf. 171.
Beküldési határidő: 2019. augusztus 10.
A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző feladvány helyes megfejtése:
CSIPKEBOKOR

Helyes megfejtést küldtek be:

Jóföldi Kata Lilla (Órbottyán), Tóth Napsugár (Fadd), Vári Tímea (Kiskőrös), Nagy Zoltán (Derecske), Braun Melinda Debóra (Békés), Hégely Ábel (Dunaharaszti), Hégely Glória Szantina (Dunaharaszti), Sinkovics Lili (Bp.), Sinkovics Áron (Bp.), Sinkovics Eliza (Bp.) **Gratulálunk!**

Wass Albert: Én és az Isten

*Nagy-nagy rémek űztek,
már mindent bejártam:
végső menedéknek
Istennél megálltam.*

*S lám az Isten nékem
sziklaszilárd vért lett,
gond meg nem találhat,
baj hozzám nem érhet,*

*mert az Isten nékem,
míg másnak csak támasz,
nekem menedékem,
végső menedékem!*

*Míg örömben jártam,
nem leltem meg Istent.
Rá csak most találtam,
hogy elveszték mindent.*

*Ilyenek vagyunk mi,
gyarló földi férgék,
úgy térünk csak Hozzád,
bánatok ha érnek,
szertekuszált álmok,
széttépett remények.*

*Rátaláltam én is
szörnyű-szörnyű bűban,
Atyai szavára
most, hogy rászorultam,
nagyon rászorultam.*

JÓ PÁSZTOR

Kiadja: JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533

OTP Bank Rt. • Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Rejtvényt szerkesztő: Dr. Sajben Klára

Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

KVÍZKÉRDÉSEK – Ki mondta?

Segítségként minden idézetnél zárójelben megadtam a Károli fordítás szerinti szöveget is.
Megfejtendő a helyes válasz és az igehely.

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2019. augusztus 10.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos igehely megjelölést is.

Címünk: Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Bp. Pf. 171.

- „Ha a jót elfogadtuk Istentől, a rosszat is el kell fogadnunk.” (Ha már a jót elvettük Istentől, a rosszat nem vennők-e el?)
 - Jeremiás
 - Jób
 - Sámuel
 - Péter
- Melyik próféta mondta ezt: „Te vagy az az ember!” (Te vagy az az ember!)
 - Sámuel
 - Nátán
 - Elizeus
 - Bálám
- Ki mondta ezt Jézusról: „Ímé, ő sokak elesésére és felemelésére rendeltetett Izráelben”? (Ímé ez vettetett sokaknak elestére és feltámadására az Izráelben)
 - Ézsaiás
 - Mikeás
 - Péter apostol
 - Simeon
- Ki kiáltott így Jézushoz: „Dávid Fia, Jézus, könyörülj rajtam!”? (Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!)
 - A vérfolyásos asszony
 - A gadarai ördögös
 - A vak Bartimeus
 - Magdalai Mária
- Ki mondta ezt Istennek: „Vajon az egész föld bírása nem tenne-e igaz ítéletet?” (Avagy az egész föld bírása nem szolgáltatna-é igazságot?)
 - Ábrahám
 - Noé
 - Jákób
 - Jób
- „Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj!” – ki volt ő? (Ímhol vagyok én, küldj el engemet!)
 - Sámuel
 - Ézsaiás
 - Jeremiás
 - Hóseás
- Ki mondta: „Nem bocsátlak el, amíg meg nem áldasz engem”? (Nem bocsátlak el téged, míg meg nem áldasz engemet)
 - Mózes
 - A samáriai asszony
 - Jákób
 - Józsue
- Ki mondta: „Ne avatkozz ennek az igaz embernek a dolgába, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta”? (Ne avatkozzál amaz igaz ember dolgába; mert sokat szenvedtem ma álmomban ő miatta)
 - Fesztusz
 - Pilátus felesége
 - Heródiás
 - Sámuel
- Ki mondta: „Nevetségessé tett engem az Isten, kinevet mindenki, aki csak hallja” (Nevetést szerzett az Isten, énnékem; a ki csak hallja, nevet rajtam)
 - Lót felesége
 - Jónás
 - Anna
 - Sára
- Ki kérdezte ezt: „Származhat-e valami jó Názáretből?” (Názáretből támadhat-e valami jó?)
 - Nátánaél
 - Tamás
 - Nikodémus
 - Simeon

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1 – b (2Móz 13,17); **2 – c** (2Móz 15,25); **3 – b** (2Móz 16,1-15); **4 – d** (2Móz 18,1-7); **5 – a** (2Móz 3,1) **6 – c** (az aszály nem volt a csapások között – 2Móz 9-10); **7 – b** (2Móz 3,1); **8 – c** (2Móz 24,12-18); **9 – a** (4Móz 13,23); **10 – d** (5Móz 34,7)

Helyes megejtést küldtek be:

Mészáros Lajos (Maglód), Piros Elemérné (Bp.), Nagy Zoltán (Derecske) és további 65-en. Lásd a keresztrejtvény-megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.

Gratulálunk!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
12			13		14				15		
	16				17	18			19	20	
21			22		23			24	25		
26			27	28		29	30				
	31		32		33		34		35	36	
37	38				39			40			
41			42	43				44		45	
46		47		48			49		50		
51				52			53				
	54	55		56		57		58		59	
60	61			62			63		64		
65			66	67	68	69		70			
71		72		73		74		75			76
								77			

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers a függőleges 21, függőleges 23, vízszintes 5 és a vízszintes 42 alatt található. Megfejtendő az igevers és az igehely.

Az igevers és a rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes:

1. ... fiai, Kánaánban lakó óriás termetű nép – a második magánhangzón ékezhethiannyal **5. A megfejtendő igevers harmadik része** 12. Kiváló álomfejtő volt 14. Város, itt táboroztak a filiszteusok az előtt az ütközet előtt, melyben Hofni és Fineás is elesett 15. Díszé 16. A bűnös városok egyike 18. ...-Háézer (mindedig megsegített bennünket az Úr) 20. A legegyszerűbb gép – ékezet nélkül 21. Maradt páros betűi 22. Mindennap előforduló 24. Írország ír neve 26. Összekevert hamu! 28. Lengő mozgást végző test 30. Vidék az Édentől keletre 31. Svéd, német és madagaszkári autójel 33. K-val az elején: mezőgazdasági szerszám 35. Filmfajta 37. Nebukadnecár király testőrparancsnoka – ford. 39. Kert, ahol Manassé és Ámón királyokat eltemették – Kár.ford.szerint 40. A feszültség mértékegysége 41. Szibériai folyó **42. A megfejtendő igevers negyedik része** 45. Lóerő 46. Sámuel szülővárosa 48. Tíruszba innen hoztak kovácsolt vasat, fahéjat és illatos nádat (Ez.27) – Kár.ford.

szert 49. Ábrahám szövetségese, Mamrénak (a tölgyes tulajdonosának) testvére 51. Valaminél lejjebb 52. Kecskéfi – ford. 53. Szájüregben levő fekély 54. Ijesztő alak 56. Ájul 58. Idős – rövidítve 59. A fél keze! 60. l-vel a végén: afrikai állat, a zsiráf rokona 64. Máltai, olasz és svéd autójel 65. A nátrium vegyjele 66. ...-Melek, ő mentette ki Jeremiást a ciszternából 69. Úrim és ... – tárgyak Izráel főpapjainál 71. Elvisel, tūr 73. Az első ember 75. Hadvezér, akinek egy sátorcövekkel oltották ki az életét 77. Itt lakott Éli – ford.

Függőleges:

1. Város, ahol Ábrahám az ígéret földjére való érkezésekor először ütött tábor 2. Dávid egyik fia (I.Krón.3.) 3. Itt hirdette az evangéliumot Fülöp – Kár.ford. 4. Késeim egynemű betűi 5. József egyik fia 6. Határozói igenév képző 7. K-val az elején: szőrből, drótból vagy műanyagból készülő eszköz 8. Midjánita fejedelem, akit Gedeon legyőzött – Kár.ford.szerint 9. Tekercsben van! 10. Kezdődik a tél! 11. Tamás így is nevezték 13. N-nel az elején: nemesgáz 17. Nap betűi keverve 19. Szóösszetételek előtagjaként újat jelent **21. A megfejtendő igevers első része** **23. A megfejtendő igevers második része** 25. Zakariás próféta nagyapja 27. A Földközi-tenger egyik része, Pál útjainak is színhelye volt 29. K-val az elején: kézzel arat 30. Félnapi! 32. Toldalék 34. Gyom – ford. 36. Van ilyen olaj is 38. Sém egyik leszármazottja (I.

Móz.10.) 39. Izráel egyik királya (II.Kir.15.) – Kár.ford.szerint 40. Ahasvérós király felesége 43. Ausztrál dollár 44. Román (első betű), spanyol és francia autójel 47. Keserű vizéről ismert hely a pusztai vándorlásokor 50. Lévíta, aki Nehémiással együtt megpecsételte a szövetséget (Neh.10:9) – Kár.ford.szerint 52. A dél előtt angol rövidítése 53. Bróker 55. Sérülésmentes-e 57. Tél betűi keverve 59. Csak hét napig volt Izráel királya 61. Az első testvérpár egyike 62. Edények letakarására szolgál 63. Ímhol – ford. 67. Szépség 68. Izráel egyik törzse 70. Összemos! 72. Határozórag 74. A mező széle! 76. A hasában van!

Beküldési határidő: 2019. augusztus 10.
A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

„Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdüli.” (Péld 11,25)

Helyes megfejtést küldtek be:

Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Makra Imre Zsolt* (Bp.), Mihály Sándor* (Szada), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Lisztes András* (Albertirsa), Sáfró János* (Bp.), Serestyén Gyula* (Debrecen), Horváth Béláné* (Szada), Martonné Szlepek Margit* (Tahi), Vezsenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Jámor Ferencné* (Debrecen), Tóth István* (Dunakeszi), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Pető Albertné* (Budakeszi), Gulyás Ernőné* (Bp.), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Gyarak Mihályné* (Bp.), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Hégyel Béláné* (Békés), Bolesányi Jánosné* (Kiskörös), Székely Irén* (Bp.), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Marton Elemér* (Lénárdaróc), Vári Györgyné* (Kiskörös), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Lomjanszkiné Torgyik Zsuzsanna* (Kiskörös), Nyári I. Lászlóné* (Kaposvár), Káldi Istvánné* (Szentmártonkő), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Marton András* (Bp.), Hégyel Ferenc* (Bp.), Kovács Sándorné* (Miske), Pintér Etelka* (Isaszeg), Gál Miklósné* (Tard), Kovács Sándorné* (Kiskörös), Kerekes Béláné* (Hajdúsámson), Gyarak Mihályné* (Békés), Polányi István* (Bp.), Dan János* (Békés), Polányi Károlyné* (Bp.), Bató Tiborné* (Ócsa), Kissné Ady Éva* (Békés), Spangenberg Rudolf* (Komló), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Laczkovszki Jánosné* (Bp.), Szutor Józsefné* (Bp.), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Döme Károlyné* (Zirc), Kovács Imréné* (Bp.), Ecsedi Istvánné* (Érd), Vajda Jánosné* (Orgovány), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Kissné Kovács Valéria* (Hajdúböszörmény), Dajka Péter* (Mikepércs), Braun Józsefné* (Békés), Horváth Jánosné* (Fadd), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Török Sándor* (Debrecen), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Szegedi Gyuláné* (Kiskörös), Kiss Antal* (Gyula), Varga Lajosné* (Isaszeg), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Némethné Tóth Eszter* (Kaposvár), Bereczki Antal Józsefné* (Békés), Krizsanyik Mária (Nógrádmegyér), Papp Béláné (Pécs), Németh Emília (Pécs), Szabóné Nagy Ilona (Rákospalota), Forrás Ferenc (Bp.), Beneiné Szabó Márta (Hajdúsámson), Vincze Jolán (Domoszló), Juhász Jánosné (Kiskunhalas), Nagy Sándor (Derecske)

Könyvjutalomban részesült:

Ecsedi Istvánné (Érd), Braun Józsefné (Békés), Petrik Ádámné (Órbottyán), Papp Béláné (Pécs), Marton András (Bp.)

Gratulálunk!